

[Hans Hansen (Rørby).]

for en Tønde Kartoffler. Jeg tillod mig i min Tale at paapege, at den Pris, vi har i Øjeblikket, vilde betyde, at hvis man rejser en Kartoffelmelsfabrikation paa Grundlag af 5 Ø.s Toldforhøjelse pr. kg, vil det koste 10 180 Kr. pr. Arbejder, og hvis vi følger det ærede Medlem Hr. M. F. Mortensens Forslag, vil det koste 30 000 Kr. pr. Arbejder. Man har ikke med et eneste Ord prøvet paa en Imødegaelse, af den gode Grund, at det er rigtigt. Nu kunde jeg stille det Kontraspørgsmaal til den højtærede Minister: Mener Ministeren, det er billigt at producere Kartoffelmel, naar vi skal ofre 30 000 Kr. pr. Arbejder, og med hvilken Berettigelse gaar Staten ind derpaa? Jeg mener ikke, at Staten skal have Haand i Hanke med at betale Kartoffler til Producenterne, de har Krav paa at faa, hvad de kan faa paa Grundlag af Tilbud og Efterspørgsel. Hvis Ministeren mener, at det er Statens Opgave at sikre Producenterne en Pris uden Hensyn til, hvad det kommer til at koste Forbrugerne, er jeg ganske uenig med Ministeren. Jeg mener ikke, det er Statens Opgave at sikre Producenterne en Pris og lade Forbrugerne betale efter Ministerens Forgødtbefindende, det er ved Siden af den Opgave, Ministeren har at røgte.

Den højtærede Minister udtalte, at vi kunde ikke forholde os passive, naar Markedet er overfyldt af Varer. Jeg hørte for nogen Tid siden et Radioforedrag af den højtærede Minister, holdt fra Studiet i Esbjerg, hvor Ministeren sagde, at vi gennem en Aarrække havde indført for 1 400—1 600 Mill. Kr., og naar vi kunde gøre det, var det kun, sagde Ministeren, fordi vi afsendte et tilsvarende Vareparti. Jeg tror, det er rigtigt. Naar vi kunde indføre de Varer, var det kun, fordi vi udførte et tilsvarende Parti. Og omvendt, hvis vi vil sende Varer ud af Landet, er det, fordi vi ogsaa indfører, men kender Ministeren slet ikke de elementære Grundregler for Varebytning? Efter hvad Ministeren siger i Dag, er der ingen Mening i den Tale, Ministeren holdt fra Esbjerg. Hvis vi lukker, er der ikke opnaaet andet end at hindre Varebytning. Jeg indrømmer, at de andre Lande i Øjeblikket spærrer, men vi kan ikke opnaa noget som helst ved at følge den samme Vej, det er Kærnepunktet.

Med Hensyn til det at fastsætte Prisen for Varer, hvis vi ikke kan handle med Udlandet, gælder dette jo ikke alene Kartoffler, men Smør, Flæsk og Æg, men hvis det er Ministerens Mening, at vi skal opretholde den samme Pris paa Smør, Flæsk og

Æg, selv om Udlandet ikke vil have det, kommer Ministeren ind i en bundløs Inkonsekvens, som han aldrig vil kunne komme ud af. Spørgsmaalet er, om Producenterne skal beskyttes og Forbrugerne skal betale. Ministeren har den Opfattelse, som jeg er klar over, at det konservative Folkeparti har næret i mange Aar, at det gælder om at beskytte Producenterne for at holde Arbejdet i Gang og lade Forbrugerne betale. Jeg mener, denne Politik er forkert, men den er redelig fra de Konservatives Side, de har ment, at de vilde den Vej, Ministeren derimod har altid sagt, at han vilde noget andet. Jeg vil bekæmpe denne Opfattelse, den fører ikke til noget som helst Maal.

Naar det ærede Medlem Hr. Pürschel udtaler, at det er godt, Loftet ikke falder ned paa Grund af, hvad der siges her, vil jeg gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem synes at ville forsvare den Spærringspolitik, som alle dog erkender er Grunden til, at Loftet, billedlig talt, i dette Øjeblik er faldet ned; det er netop det, det drejer sig om i Øjeblikket, om vi tør forsvare Spærringspolitikken og gaa den samme Vej. Jeg ved, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller er enig med mig i, at Frihandel er det bedste, og kan det bevises, at vi ved at gaa ind paa en Spærringspolitik opnaar andet end en Fordyrelse af Varerne uden at forøge vore Afsætningsmuligheder? Toldbeskyttelse, siger det ærede Medlem Hr. Pürschel, har bevirket, at mange Industrier er bygget op i Ly af den. Ja, det har bevirket, at nogle Industrier er flasket op kunstigt paa Forbrugernes Bekostning, og det har bevirket, at man har flyttet Arbejdsløsheden bort til andre Fag, fordi man gennem Toldbeskyttelse har givet nogle enkelte Producenter Ret til at indkassere Penge hos Forbrugerne uden at levere Varer for Pengene, og det vil atter sige, at man har nedsat Produktionen i andre Erhverv og skabt den Arbejdsløshed, som det ærede Medlem Hr. Pürschel ikke kan komme udenom er opstaaet netop i de Lande, hvor man i størst Udstrækning har benyttet Toldbeskyttelse. Jeg benægter ikke, at man har bygget Industrier op paa Bekostning af Forbrugerne og til Fordyrelse af Varerne, men som Helhed til Nedsættelse af Forbruget og til Nedsættelse af Produktionen og til Forøgelse af Arbejdsløsheden til Fordel for nogle faa. Som et Medlem af dette høje Ting, det var A. Peschcke Kædt, som var Frihandelsmand, sluttede sin politiske Virksomhed med at sige i et lille Digt: „Vi takker rørt